

נספח 1- סיפורים להצגות

הוא גדל ברעננה ולמד בבית הספר היסודי יבנה, בחטיבת הביניים של ישיבת בני עקיבא ובבית הספר התיכון אמי"ת גוש דן, ולאחר מכן במכינה הקדם צבאית" בני דוד "שבעלי". למד הנדסת תעשייה וניהול במרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון וסיים בהצטיינות. נישא לשרה, ולזוג נולדו שני ילדים, גר עם משפחתו בשכונת היובל שבעלי.

הוא לחם במלחמת לבנון השנייה. במהלך אחד הקרבות נזרק רימון יד לעבר הכוח שעליו פיקד. הוא זינק על הרימון, עצר בגופו את הפיצוץ ונהרג. במעשהו הציל את חיי יתר החיילים ששהו בסמוך. חייליו סיפרו כי בעודו גוסס מפצעיו, דיווח בקשר על מותו, "זעק" שמע ישראל "ומסר לסרן איתמר כץ, אשר לקח את הפיקוד על הכוח, את מכשיר הקשר המוצפן שברשותו

(רועי קליין)

הוא גדל בכפר סבא, למד בבית ספר ממלכתי-דתי בעיר הולדתו. היה חניך ומדריך בתנועת הנוער בני עקיבא בכפר סבא. בתיכון למד במדרשת נעם בפרדס חנה ולאחר מכן בישיבת ירושלים לצעירים בירושלים. התגייס לצה"ל בשנת 1983 והתנדב לסיירת מטכ"ל. עבר מסלול הכשרה כלוחם ביחידה, ואף שימש מפקד צוות ביחידה. כמפקד הוא הוביל את הפלוגה במבצעים בלבנון. הוא מונה למפקד גדוד 890 של חטיבת הצנחנים, תפקיד שאליו שאף מאז שעבר לצנחנים, והוביל אותה בעת הלחימה בדרום לבנון. בתפקידו האחרון שימש מפקד חטיבת יהודה ("חטיבת חברון") כמח"ט הגיזרה הצליח לקשור קשרים טובים הן עם המתיישבים היהודים והן עם הפלסטינים. הוא הקפיד על לחימה נחושה במחבלים באופן ממוקד ונקודתי, ללא פגיעה מיותרת באזרחים "בלתי מעורבים" ובחפים מפשע. המהלך זכה להצלחה, וחברון נחשבה לאזור רגוע באופן יחסי. זמן קצר לפני מותו התבשר כי הוחלט למנותו למפקד חטיבת הצנחנים הסדירה.

בליל שבת, י"א בכסלו תשס"ג (15 בנובמבר 2002), חוליית מחבלים ביצעה פיגוע ב"ציר המתפללים" בחברון. הוא שהה במפקדת החטיבה באותו זמן, חש לאירוע. כאשר יצא מהג'י'פ כדי לאתר את המחבלים נפגע מכדור ומת מפצעיו תוך זמן קצר.

(דרור וינברג)

היא החמישית מבין שישה ילדים. הוריה עלו לארץ ישראל מרומניה בשנת 1882 בעקבות קבוצות חובבי ציון, היו ממייסדי המושבה זכרון יעקב. היא למדה בבית-הספר במושבה, ובהמשך למדה בעצמה צרפתית וגרמנית; היא ידעה גם יידיש, טורקית וערבית. למדה אגרונומיה ובוטניקה. בנוסף לכך, ידעה גם לרכוב ולמדה לירות באקדח. בשנת 1915 השתלבה בארגון המחותרת ניל"י שהקימו אחיה וחברם, והחלה לפעול כדי לסייע לבריטים לכבוש את ארץ ישראל מידי הטורקים; ניל"י נעשה, למעשה, לארגון הריגול הפרו-בריטי הגדול ביותר במזרח התיכון. היא פיקחה על העברת זהב, שנתרם מארצות הברית, ליישוב היהודי, שסבל ממחסור כלכלי ומרעב.

בשנת 1917 בעקבות העדרם של מקימי המחותרת, היא ניהלה את פעולותיה של רשת הריגול, והעבירה מידע לסוכנים בריטיים מעבר לחוף.

בסתיו הטורקים תפסו אותה ואת כל חברי המחותרת, הם עינו אותה במשך שלושה או ארבעה ימים, אולם היא לא גילתה דבר מסודות הארגון לטורקים. לאחר שהתקבלה הוראה להעבירה לנצרת, כנראה במטרה לתלותה בדמשק, ביקשה להתקלח ולהחליף בגדים בביתה. במקלחת, ניסתה להתאבד בעזרת אקדח שהוסתר בסליק במשקוף הדלת, וזאת כדי להימנע מעינויים נוספים וכדי לא למסור לטורקים שמות חבריה למחותרת.

(שרה אהרונוסון)

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

קטעים על אשיות הדמויות

"מרכיבי אישיותו של רועי הם שהפכו אותו לגיבור עוד בחייו. ביניהם היושר, הצניעות והחוכמה. רועי היה איש משפחה למופת, בעל מסור ואב אוהב לשני בניו. הוא היה לוחם ללא חת, מפקד מוערך, תלמיד חכם, איש חסד אשר עם ישראל וארץ ישראל היו יקרים מאוד לליבו. החינוך, הערכים, קדושת החיים - הם אלו שהופכים את רועי לסמל ולגיבור. רועי בצניעותו לא היה מסכים לשמש כסמל, אך בנסיבות הקיימות אנו חשים כי מוטב שנשתמש בדרכו לשם המטרות בהן האמין." (רועי קליין)

"דרור היה בעל מסור ואוהב ואבא חם שידע להשתולל עם ילדיו. הוא לא ויתר על הזדמנויות לקפוץ הביתה באמצע השבוע, והשתדל להגיע בשעות שהילדים ערים. הוא עשה כל מאמץ להיות נוכח במסיבות בגנים ובאספות הורים ככל שזמנו ותפקידיו אפשרו לו. כשהגיע הביתה בשבתות היה ממעט להתעסק בענייני הצבא והיה קשוב לצרכיה של המשפחה כי ידע שזה מקור חוסנו. הוא נהג לטייל עם הילדים בכל הזדמנות וחינך אותם לאהבת העם, הארץ ואהבת התורה. המשפחה הייתה שותפה מלאה לעשייתו הצבאית והייתה גאה בו מאוד." (דרור וינברג)

כבר מנעוריה נודעה בחינה, באצילות הנפש ופשטות ההליכות. נטלה חלק בפעילות החברתית של בני המושבה, לרבות הצגות תיאטרון וסיורים ברכיבה". (שרה אהרונסון)